

Nadzorniki za cene in plače imenovani

Predsednik Nixon je pretekli petek imenoval člane Plačnega odbora in Komisije za cene, skupno 22 oseb, ki bodo prevzeli nadzor nad plačami in cenami po 13. novembru.

WASHINGTON, D.C. — Pretekli petek je predsednik R. M. Nixon imenoval 15 članov Plačnega odbora, za katerega načelnika je izbral G. H. Boldta, zveznega okrožnega sodnika v državi Washington, in 7 članov Komisije za plače, ki ji načeljuje C. Jackson Grayson Jr., dekan Southern Methodist University School of Business.

Novi direktor Sveta za življenjske stroške Donald Rumsfeld je ob predstavitvi obeh novih načelnikov v Beli hiši dejal, da bodo po koncu sedanje zamrznitve potrebne odločitve, ki morajo biti "poštene in pravične, da bodo dobile podporo javnosti".

Nova odbora morata izdelati osnove in načela za določanje plač in cen po 13. novembru, ko bo sedanja zamrznitev končana.

V Plačnem odboru zastopajo organizirano delavstvo glavni vodniki G. Meany, načelnik AFL-CIO, L. Woodcock, predsednik Unije avtomobilskih delavstva, I. W. Abel, predsednik Unije jeklarskega delavstva, F. E. Fitzsimmons, predsednik Teamsters unije, in F. E. Smith, predsednik Mednarodne zveze strojnikov in vesoljskega delavstva.

Poslovni svet zastopajo v Plačnem odboru R. Siciliano, predsednik TI Inc., bivši trgovinski podtajnik, Virgil Day, podpredsednik General Electric Co., Robert Bassett, načelnik in predsednik Bassett Publishing Co. in Vertical Marketing, Inc., Leonard F. McCollum, načelnik Continental Oil Co., in Benjamin F. Biagini, predsednik Southern Pacific Co.

Javnost zastopajo v Plačnem odboru Arnold R. Weber, ki je bil doslej član Sveta za življenjske stroške, Kermit Gordon, predsednik Brookings Institution in direktor za zvezni proračun pod predsednikom L. B. Johnsonom, William Caples, predsednik Kenyon College in bivši podpredsednik Inland Steel Co., ter Neil H. Jacoby, profesor gospodarstva na University of California v Los Angelesu.

V Komisijo za cene so bili imenovani W. Scranton, bivši guverner Pennsylvanije, John W. Queenen, upokojen akontant, J. W. Newman, dekan College of Business na Univerzi Floride, W. T. Coleman Jr., črni odvetnik, Marina von Neumann Whitman, profesor ekonomije, in Robert F. Lanzillotti, profesor ekonomije.

Novi grobovi

Charles O. Antonik V petek je nenadno umrl na delu v White Motor Co. tovarni 58 let stari Charles O. Antonik s 12001 Ablewhite Avenue. V Mt. Sinai bolnišnici, kamor so ga prepeljali, so mogli ugotoviti še smrt. Pokojnik je bil rojen v Etni, Pa., bil mož Anne, roj. Prokopec, brat Johna v Ambridge, Pa., ter Mrs. Louis Todorca ter Mrs. Edward Jedinak, obe v Aliquippa, Pa. Pogreb je danes ob 9.15 iz Grdinovega pogrebnega zavoda na E. 62 St., v cerkev sv. Tomaža Akvinca ob 10., nato na pokopališče.

Anna Urbas

V Community bolnišnici je umrla pretekli četrtek Anna Urbas s 16906 Grovedown Ave., stara 76 let, mati Mrs. Ann Acker, dvakrat stara mati, teta Francke Vasle (na Neff Rd.), sestra Ivane Svigelj v Sloveniji. Pokojna je bila rojena na Bezuljaku na Notranjskem. Sv. maša za pokojno bo jutri v cerkvi Marije Pomočnice na Neff Rd.

Eva Rudelik

V soboto je umrla 78 let stara Eva Rudelik, roj. Pavich v Gospiču na Hrvaškem, od koder je prišla v ZDA pred 49 leti, žena Karla, mati Milana, Thomasa, stara mati Linde in Diane, sestra Mande Barich, Johna in Franka. Bila je članica HBZ št. 47 ter Kluba hrvaških upokojencev. Pogreb bo iz Zeletovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. v sredo ob 10.30 na pokopališče Crown Hill.

Lawrence Prezel

Pretekli četrtek je umrl v New Smyrna Beach, Fla., Lawrence Prezel, star okoli 85 let, rojen v Bohinju v Sloveniji. Njegova žena Jennie, roj. Krainc, je umrla pred enim letom. Zapušča pastorka Georgea Krainc v Willoughby, Ohio, ki je odšel v Florido, da oskrbi pogreb. V starem kraju zapušča brata.

Samo motorna vozila

Okoli 25,000 naselij v ZDA ima edino prometno zvezo s svetom s pomočjo motornih vozil in seveda — nog.

Washington in Moskva edina o preprečevanju trčenj vojnih ladij

Po komaj 11 dneh razgovorov obeh delegacij v Moskvi je bil dosežen sporazum, ki ga morata potrditi le še obe vladi.

MOSKVA, ZSSR. — Zastopniki ZDA so pretekli petek dosegli sporazum z zastopniki Sovjetske zveze o ukrepih, ki naj preprečijo trčenja vojnih ladij in letal na svetovnih morjih. V preteklih letih je prišlo do najmanj sto takih trčenj, ki so se nekatera končala z izgubo življenja. Ko je Sovjetska zveza v zadnjih letih začela krepiti in izgrajevati svoja pomorske sile, so postala taka srečanja pogostejša in nevarnejša.

Da ne bi trčenja na morjih privedla do kakšnega resnega spopada pomorskih sil ZDA in ZSSR, sta se obe domenili, naj posebna konferenca izdela pravila, ki bodo taka trčenja v bodoče preprečila. Razgovori o tem so se pričeli po tem sklepu 11. oktobra, na dan, ko je predsednik Nixon objavil svojo namero obiskati v prihodnjem maju Mosko.

Razgovori so potekali neobičajno naglo in uspešno. Nihče ni pričakoval, da bodo končani tako hitro. Ameriški zastopnik John W. Warner, mornariški podtajnik, je pred svojim odhodom domov označil pogajanja za "konstruktivna in rodovitna".

Iz sovjetske izjave je izgledalo, da bodo potrebni še naknadni razgovori, ko bosta obe vladi proučili sedanje besedilo sporazuma.

Vino je zmagalo!

LJUBLJANA, SFRJ. — S cenami za vino in mošt je režim delal vse mogoče poskuse, ki se pa niso obnesli. Zato se je vrnil na kapitalistično tradicijo. Za vino je odredil proste cene, ki veljajo že od 8. oktobra. Vinogradniki se sprašujejo, kdo naj jim povrne škodo, ki so jo radi vrtovala režimske politike utrpeli do 8. oktobra.

Iz slov. naselbin

LORAIN, O. — V nedeljo, 18. oktobra, je umrl na svojem domu po dolgi bolezni 80 let stari upokojeni delavec Frank G. Virant, rojen v Sloveniji, vdovec po 3. oktobra letos umrli ženi Lucilli, brat Mrs. Anna Urbas, Mrs. Mamie Grdina, rev. Ludwiga Viranta (Peninsula), dr. Johna Viranta (St. Louis, Mo.), dr. Patricia Viranta (Cleveland, O.) in Leona (N.J.). Pogreb je bil preteklo sredo iz Reidy-Scanlan pogreb. zavoda ob 9.30 v cerkev sv. Janeza, nato pa na Kalvarijo.

Gospodarstvo in cene rasjejo počasneje

Podatki delavskega tajništva kažejo, da sta v rasti zastala v zadnjem tromesečju tako gospodarstvo kot — inflacija.

WASHINGTON, D.C. — Narodno gospodarstvo je v preteklih treh mesecih napredovalo počasneje kot v prejšnjih treh. Irgovinsko tajništvo je objavilo porast v času julij-september na letni ravni 2,9%, medtem ko je bil v trimesečju 4,8%.

V istem razdobju se je tudi inflacija zmanjšala na povprečno letno raven 3,3%, v septembru, prvem celem mesecu zamrznitve cen in plač, celo na le 2,4%.

Vladni zastopnik je dejal, da je na manjši porast življenjskih stroškov vplivalo v precejšnji meri znižanje obresti za posojila na domove. Če upoštevamo to znižanje, so življenjski stroški porastli le za 2,8%.

Trgovinsko tajništvo je objavilo, da je narodno gospodarstvo v zadnjem tromesečju porastlo za 16 bilijonov na letno povprečje, skupnega narodnega dohodka 1,059 bilijonov, medtem ko je porastlo v prejšnjem tromesečju za 22,3 bilijonov. Če izključimo porast cen v zadnjem desetletju, je splošni narodni dohodek porastel le za 5,2 bilijonov, ali za 2,9%, v primeru z 4,8% v drugem trimesečju in z 8% v prvem trimesečju letošnjega leta. Porast v prvem tri mesečju gre v dobri meri na račun General Motors, ki je delala

V TORONTU PRIPRAVLJALI ATENTAT NA A. KOSYGINA

Policija v Torontu je včeraj zjutraj prišla dve osebi in zasegla več orožja, med njimi puške, nože in bajonete. Policijski inšpektor Roy Soplet, ki vodi preiskavo, je dejal, da so pripravljali atentat na Kosygina, ki je sinoči priletel iz Edmontona v Toronto. Oblasti so ukrepile vse mogoče, da bi atentat na sovjetskega gosta onemogočile.

TORONTO, Ont. — V tem mestu živi na deset tisoče priseljencev iz držav Vzhodne in Srednje Evrope, ki so bežali od doma pred komunističnim nasiljem. Vsi ti vidijo v Sovjetski zvezi glavne krivce svoje nesreče in tega tudi prav nič ne skrivajo. Predsednik vlade ZSSR A. Kosygin je to skusil že v samem začetku v Ottawi, kjer je madžarski begunec napadel telesno kljub policijskemu varstvu v navzočnosti časnika-jev, predsednika kanadske vlade in drugih predstavnikov. Napad je lahko videl ves svet, ker ga je prenašala televizija. Demonstracije proti Sovjetski zvezi so nadaljevali v Montrealu in Vancouverju, v manjši meri včeraj v Edmontonu.

Sovjetski zvezi. Da to temu ni bilo posebno prijetno, je razumljivo, pa vendar zanj in njegove tovariše koristno.

Ob Nemčiji nadaljujeta pogovora o Berlinu

BERLIN, Nem. — Pretekli četrtek in petek sta se zastopnika Egon Bahr za Zvezno republiko Nemčijo (Bonn) in Michael Kohl za Demokratično republiko Nemčijo ponovno razgovarjala o ureditvi zvez Berlina z obema Nemčijama. Izjavila sta, da so bili razgovori "koristni".

Razgovori med obema Nemčijama se vrše v okviru sporazuma o Berlinu, ki so ga v preteklem mesecu podpisale štiri velike sile. Končani naj bi bili do konca letošnjega leta.

Fischerju manjka do zmage samo ena točka

BUENOS AIRES, Arg. — B. Fischer, ameriški šahovski velmošter, je že trikrat zaporedorazil bivšega svetovnega mojstra Rusa T. Petrosijana in nastal 5,5 točk. Za zmago je potrebnih 6,5. Petrosijan ima šele 2,5 točke.

Zmagovalec v 12 partijah se bo pomeril za svetovno prvenstvo s sedanjim prvakom Rusom B. Spasskyem.

Brežnjev v Parizu

PARIZ, Fr. — Danes je priletel sem na 6-dnevni uradni obisk glavni partijski vodnik ZSSR Leonid Brežnjev. Kljub temu, da je le partijski vodnik, ga je Francija sprejela kot vrhovnega predstavnika ZSSR.

Za varnost sovjetskega gosta je francoska vlada temeljito preskrbela. Sumljive osebe so prijeli in jih večinoma odpeljali za čas obiska Brežnjeva na Korsiko, kjer žive v hotelih na račun francoske vlade.

Washington bo ustavil gospodarsko pomoč Čilu

WASHINGTON, D.C. — Državni tajnik W. P. Rogers se je pretekli petek sestel s predstavnikom družbe, katerim je republika Čile zasegla imovino, ne da bi jim obljubila plačilo "primerne" odškodnine. Tako je zasegla bakrene rudnike in izjavila, da njihovim lastnikom v ZDA ne bo dala nobene odškodnine, ker so dejansko več dolžni Čilu na "prekomernih dobičkih", kot pa so rudniki vredni.

Tak način nacionalizacije je v nasprotju z ameriškimimi nazori. Da bi ga preprečili, je Kongres še v času predsednika Eisenhowerja izglasoval poseben zakon, ki prepoveduje dajanje kakršnekoli pomoči ZDA državam, ki bi zasegle ameriško premoženje in zanj ne dale "primerne" odškodnine.

Državni tajnik W. P. Rogers je pretekli petek dejal zastopnikom ameriških družb, katerim je Čile premoženje zasegel, da bo vlada ZD v soglasju z omejenim zakonom ustavila republiki Čile vsako pomoč.

Iz Clevelanda in okolice

Veteranski dan— Danes je zvezni praznik Veteranski dan, ki je bil ustanovljen kot na Dan premirja ob koncu prve svetovne vojne dne 11. novembra 1918, v počastitev vseh veteranov, živih in mrtvih, ki so služili pod ameriško zastavo. Lansko leto je bil ta državni praznik uradno prestavljen na četrty ponedeljek v mesecu oktobru. Državni uradi so danes zaprti, dostave pošte danes ne bo, odprte pa bodo državne prodajalne alkoholnih pijač (v Ohio).

Zborovanje in zabava demokratov v Euclidu—

Euclidski demokratska organizacija vabi v torek na veliko zborovanje in ples v Roller-drome na Shore Center Dr., kjer bodo govorili vsi demokratski kandidati Euclida pri volitvah 2. novembra. Za ples bo igral Johnny Singer orkester, nastopila pa bo tudi Shirley Fay. Začetek ob 7.40 zvečer.

Važna seja—

Kljub slov. upokojencev za njubursko okrožje ima v sredo ob dveh popoldne sejo v SND na Stanley Avenue na Maple Heights. Seja je važna, zato je vse članstvo še posebej vabljeno.

Sestanek—

Jutri ob osmih zvečer je sestanek St. Clair Business Ass'n v Mel-O-Baru. Predvajali bodo film o "Little Europe Festivalu". Večerja bo na razpolago ob šestih za tiste, ki to želijo.

Državljeni za Perka—

Državljeni za Perka, poseben odbor, ki podpira izvolitev R. S. Perka za mestnega župana Clevelanda, vabijo v četrtek, 28. oktobra, zvečer v Slovenski narodni dom na St. Clair Avenue, kjer bodo za zabavo in veselje igrali štirje orkestri. Vstop prost, vsi vabljeni!

Popravek—

V poročilu o pretekli teden umrli Justini Dermasa, ki ga nam je poslal pogrebni zavod, je bilo nekaj napak, ki jih sedaj sorodniki popravljajo. Pokojna je zadnji čas prebivala pri hčerki Florence Zalar, 1981 Arthur St., Warren, Ohio, rojena je bila v Ternovi pri Gorici in bila je sestra Victorie (ne Veronice) ter pok. Mary Dobida (Cleveland, O.). Tu je zapustila tudi nečakinje in nečaka.

Lep koncert—

Koncert Slovenskih fantov včeraj popoldne v Slov. narodnem domu na St. Clair Avenue je bil lep uspeh tako v pogledu izbire programa, kot njegovega podajanja. To je polno dvorano prijateljev slovenskega petja navdušilo. Zboru in njegovemu vodji k res lepemu uspehu naše čestitke!

Asesment—

Tajnica Podr. št. 25 SZZ bo pobirala danes, 25. oktobra, asesment v šoli sv. Vida ob 5.30 do 8. zvečer.

Glavni trije županski kandidati se vstrci—

Županski kandidati, demokrat J. Carney, republikanec R. Perk in črni neodvisnež A. Pinkney so v soboto in včeraj vneto agitirali in iskali podporo med volivci, za Pinkneyja sta se posebno gnala župan C. Stokes in njegov brat kong. L. Stokes. Kljub vsemu naporu kandidatov izgleda, da so še vedno vsi trije nekako vstrci, seveda trdijo vsi, da bodo zmagali!

Ameriška javnost in čilski političen razvoj

WASHINGTON, D.C. — Ameriška politika do Čilske republike se giblje po koleznih, ki jih poznamo še iz prejšnjega stoletja; je zmeraj pod vplivom vsakokratnih interesov, ki jih zastopa naša zvezna vlada. Interesi so seveda presežno gospodarskega značaja. Dokler nimamo gospodarskih prepričav s čilsko vlado, se naša politična javnost naslanja na politiko, ki jo vodi naša diplomacija. Le redki so glasovi, ki se križajo z uradnim stališčem naše diplomacije. Tako se le redko pripeti, da morejo nastati trenja med idejami naše politične javnosti in interesi naše diplomacije. Kadar takta naša zunanje politike pride navzkriž s čilsko zunanjo politiko in se pojavijo trenja, takrat naša javnost potegne z zvezno vlado in spremeni smer svoje politike do čilske države.

Zato se dogaja prav sedaj pred našimi očmi.

Ze pred zadnjimi volitvami v Čilu se je naša politika postavila na stališče, da je naša

vlada interesirana le na tem, da v Čilu ostane režim politične svobode. Mislija je, da bo Allende tudi varoval politično svobodo. Zato je simpatizirala z njegovo kandidaturom, akoravno ji ni bila popolnoma po godu. Pod vplivom zvezne vlade je tudi naša javnost simpatizirala z Allendejem in upala, da bo znal krotiti levničarje, ki so mu izročili oblast. Zato smo prav do zadnjega časa slišali le malo kritičnih pripomb o režimu dr. Allendeja.

Ko je dr. Allende zasegel premoženje naših podjetij v industriji bakra, se je mnenje naše vlade čez noč spremenilo. Prejšnje simpatije do njegove politike so izginile, naši diplomatje so jih nadomestili s stopnjevanjem kritične presoje čilskega režima.

Naša javnost je slepo sledila taktiziranju vladne politike. Dočim je preje videla v čilski politiki vse, kar se je svetilo, kar je pa bilo temno, je navadno zamolčala, išče sedaj vse, kar je temno, svetlih točk pa ne najde nikjer več.

Človek dobi vtis, da je prejšnja dobrohotna presoja izgubila in da je treba sedaj podarjati vse, kar v Čilu ni dober. Prejšnje pretiravanje do brega je sedaj odstopilo mesto pretiravanju vsega, kar je slabo. Kje je resnica?

Tisti opazovalci v Čilu, ki se ne ozirajo na Allendejevo politiko, zato pa hočejo doognati stvarnost in resnico, sodijo takole:

Dr. Allende je res hotel prepeljati Čile iz kapitalizma v socializem potom ustave in zakonov, pa tudi čilskega tradicionalnega spoštovanja politične svobode, pa se je ural. Nima sposobnih ljudi za izvajanje svojih načrtov, manjka mu pa tudi denarja. Ne more sistematično izvajati zamišljenih "reform", čas pa ne čaka. Čilska revščina noče čakati, si kroji sama pravico pod vodstvom levničarskih struj, ki jih vodijo komunisti. To je ustvarilo v Čilu kaos, ki je nadomestil prejšnjo zakonitost. V deželi vlada slično stanje kot leta 1917 v Rusiji med februarso

in oktobrsko revolucijo. Vse živi le ob tradiciji, kolikor jih levničarji še prenašajo. Zato propada gospodarsko življenje, z njim pa tudi vse socialne akcije, ki se temeljijo na predpisi. Sicer so pa socialne akcije navadno v rokah "proletarskih množic", ki jim je zakonitost deveta briga.

Čile se torej pogreza zmeraj bolj v kaos, ki spodjeda tudi osebno varnost. Zato podjetnost hitro hira v vseh gospodarskih panogah.

Zmera bolj se širi prepričanje, da to stanje ne more trajati preko prihodnje pomladi. Najkasneje do takrat se bo pokazalo, ali bo dežela doživela svojo "oktobrsko revolucijo" ali pa bo šla korak nazaj na poti v nekdanji red in mir, ki pa seveda ne bo mogel obnoviti prejšnjega gospodarskega stanja. Tako mislijo podjetniki.

Seveda bo v prihodnjih mesecih v Čilu še dosti razburljivih dogodkov, nihče jim pa še ne more pripisovati trajne vrednosti. Treba bo torej mirno čakati, kaj pride.

Cloudy
Vremenski prerok pravi:
Oblačno z verjetnostjo dežja. Proti večeru ohladiitev in zjasnitev. Najvišja temperatura čez dan do 70.

17 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$19.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$19.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

53

No. 204 Monday, Oct. 25, 1971

Kosygin v Kanadi

Mislimo, da je golo naključje vzrok, da sta bila istočasno Aleksej Kosygin v Kanadi, Nixonov zaupnik dr. H. Kissinger pa v Peipingu. Seveda se je svet bolj zanimal za sestanek v Peipingu kot za sestanek v Ottawi, pa je morda to zgrešena ocena. Čemu je sestanek v Peipingu potreben, ves svet. Predmeti, ki bodo tam obravnavani, ne bodo nič drugega kot pripravljala dela za Nixonov obisk na Kitajskem pred majem 1972.

Cisto nekaj drugega je potovanje Kosygina v Ottawa. Uradno je bil obisk označen kot odgovor na obisk kanadskega ministrskega predsednika P. E. Trudeauja v Moskvi. Ravnopravnosti je zadoščeno, kajti oba "nosilca obiskov" sta ministrska predsednika. Seveda uradna razlaga povoda za obisk ne pomeni dosti, ker so redki tisti, ki verjamejo v te formalne razlage. Za obiskom mora tičati kaj več. Tu se domneve in razlage križajo v vseh smereh.

Moskva in Ottawa trdita, da ima osemdnevni obisk edini namen poglobiti trgovske zveze med obema državama. Te niso ravno slabe, toda dajo se poglobiti. To drži. To sedaj je bila medsebojna trgovina primeroma majhna. Sovjetska zveza je dobavljala surovine, Kanada pa pšenico in industrijsko blago. Kupčije s pšenico nimajo bodočnosti. Sovjetska zveza se trudi, da bi sama pridelala dosti deželnih pridelkov, kar bi jih tuji lahko, ako ne bi bilo njeno poljedelstvo vključeno v kolhoze in sovhoze, ki omogočajo le počasen napredek kmetijstva. Uvoz kanadskega industrijskega blaga tudi ne bo mogel biti obsežen, ker kanadska industrija sama ni prevelika z ozirom na malo število prebivalstva. Toda to še ne pomeni, da bi mogel medsebojni blagovni promet doseči višjo raven, kot jo ima. Zato ne bo držalo, da bi moral Kosygin rabiti kar 8 dni, da si ogleda kanadsko gospodarstvo.

Kanadska gospodarska odvisnost od naše dežele je tako velika, da kanadska trgovina s Sovjetsko zvezo ne bo mogla odtehtati ameriškega vpliva na kanadsko gospodarstvo. Pomisliti je ne treba, da medsebojni blagovni promet med Ameriko in Kanado dosega \$21 milijonov in da pri tem Kanada izvozi k nam za bilijon dolarjev več kot mi tja. Takih poslovnih zvez ne kaže menjati pri vseh kanadskih pritožbah o odvisnosti od kapric ameriške gospodarske politike.

Kanada se sedaj zelo pritožuje nad ameriško 10% dodatno carino. Pritožbe so upravičene, toda vpoštovati je tudi treba, da Amerika sama ni zadovoljna z dodatno carino in jo hoče čim prej ukiniti. Tako na primer je kanadsko tekstilno blago že oproščeno od dolžnosti, da naši uvozniki plačujejo zanj 10% dodatne carine.

Da kanadski vladi ni prevelika odvisnost od ameriškega trga prijetna stvar, radi verjamemo. Zato naša dežela tudi nima ničesar proti temu, da Kanada pospešuje trgovske stike tudi z drugimi državami, posebno evropskimi in z državami Latinske Amerike. Večja trgovina s Sovjetsko zvezo jo odvisnosti od ameriškega trga ne bo osvobodila.

Zato je imel dolgi Kosyginov obisk v Kanadi gotovo tudi politične vzroke. Med najvažnejšega števila tistega, ki se najmanj omenja. Živimo v dobi triumvirata treh resničnih velesil, ki pa šele urejajo svoje odnose med seboj. Ta triumvirat bo seveda skušal dosežati sporazume, toda to se ne bo zmeraj posrečilo. Dalje je tudi verjetno, da direktni stiki ne bodo zmeraj najboljša pot do čiščenja pojmov. Velikokrat bo treba iskati pot po ovinkih preko drugih držav. To smo ravno letos doživeli. Amerika je dolgo iskala pot v Peiping, končno jo je našla tam, kjer je nismo pričakovali: preko Pakistana! To je bilo močno opaženo v Moskvi, pa ni rodilo nobene posebne jeze ali razburjenosti. Politburo v Kremlju je hitro spoznal, da bi taka pot utegnila koristiti tudi njemu.

Stiki med Moskvo in Peipingom so na primer zelo napeti. Marsikaj se ne da povedati kar naravnost. Treba je imeti posrednika ali bolje povedano celo mrežo posrednikov. Amerika ima že sestavljeno tako mrežo, ki jo pa izumljivih razlogov skriva. Ta mreža ji omogoča stike s Peipingom, akoravno še nima v Peipingu svojega poslanika. Iz redkobesednih izjav državnega tajnika Rogersa se da zaključiti, da za stike s Peipingom obstojajo tudi drugi kanali, in ne samo Pakistan. Pokazalo se je namreč, da je pot preko Pakistana precej nevarna stvar. Nas sili, da nimamo prostih rok v odnosih do pakistanske politike.

Kaj ko bi Kremelj hotel posnemati našo taktiko mnogih, toda ločenih diplomatskih kanalov tako do Peipinga kot do Amerike, ako bi vse druge zveze odpovedale. Kremelj je na tem področju že precej zaostal, zato se mi sedaj mudi. Morda je Kosygin obravnaval to vprašanje ravno s kanadskim ministrskim predsednikom. Morda je tam navezval stike tudi z drugimi kanali. Česar ne bi mogel tako lahko skrivati v Kremlju kot v Kanadi. Zaenkrat je Moskva

najbolj zainteresirana, da zve resnico o stikih med Peipingom in Washingtonom. Da bi ji o tem razodelo vse tajne ravno naše tajništvo, na to v Kremlju niti ne mislijo. Radi bi to dognali po drugih kanalih, morda tudi preko Kanade.

Tako nam ustvarjanje stikov med Peipingom in Washingtonom odkriva celo vrsto diplomatskih potez, ki nanje nismo navajeni. Ni pa taka diplomacija ravno slaba, akoravno je tajna. S tajnostjo se na primer odlikujeta sovjetska in vatikanska diplomacija, pa jima tega nihče ne zameri. V tajnost bo zaviti tudi mnogo odnosov med Washingtonom, Peipingom in Moskvo. Samo po sebi to ne bo nič slabega, dokler se namreč ne velesile med seboj resno ne sporeko.

BESEDA IZ NARODA

Misijonarjeva doživetja

EUCLID, O. — Naj za letošnjo Misijonsko nedeljo, ki je bila včeraj, objavim pismo misijonarja Silvestra Česnika, uredniku "Ognjišča", verskega lista, ki izhaja v Sloveniji. Pod naslovom "Oče, ki je še otrok", piše takole:

"Toplega majskega dne sem nabasal svoj nahrbtnik in prvič odšel čisto sam na deželo. Ljubi sobrat na hrbtu je bil težek. Poleg hrane za več dni je bilo v njem še nekaj perila, zdravil, fotoaparata in druge potrebne reči. Počakal sem na prihod avtobusa, ki ni prav nič podoben našim. Bil je starinski, bolj podoben škafliji, ki ima motor in štiri kolesa. Vstopil sem in sedel na vrečo nekega potnika. Imel sem še srečo, veliko drugih potnikov je moralo stati ves čas. Pot je bila "čudovita", jarki, skale, mostovi iz debel, blato do kolen... Naenkrat se je nekaj streslo in "škaflija" je obstala v blatu. Kaj pa zdaj? sem še vprašal. Iz neke luknje je sofer potegnil vrvi, vsi smo krepko potegnili za njo in škaflija je šla spet naprej. To se je ponovilo še večkrat. Končno smo prišli na cilj. Nič prepozni. Kaj pomeni tu čas?! Nič. 42 kilometrov dolgo pot smo prevozili in prehodili v 9 urah.

Končno sem prispel pred misijonsko kolibo. Iz žepa sem vzel ključ, odprl stara vrata in stopil v koč. Pogled je bil kar zadovoljiv. Hitro se je približal večer in spraval sem se spat. Oči so se mi hitro zaprle in z načrti, ki jih bo treba uresničiti jutrajšnji dan, sem zaspal. Prebudili so me piki bolh in Bog vedi kaj še vsega! Na pozorišče so prišle tudi številne podgane, ki so ponoči bile še bolj velike. Bil je dirindaj, da je bilo joj. Zdelo se mi je — in bilo je tudi resnično — da tekmujejo, katera bo večkrat skočila čez moje telo. Zaspal sem in se spet zbudil. Kmalu je jutranja zarja oznani la nov dan. V dnevnik sem zapisal: "5. maj 1969. Gospod, na pot grem. Podpiraj me, daj mi ključ ljubezni, modrosti in milosti!"

Sonce je že ogrevalo mater zemljo, ko sem se s spremljevalcem, ki mi je pomagal nositi "sobrata" in mi kazal pot, odpravil proti oddaljeni vasi. Bilo je peklensko vroče, kajti pogosto sva prišla v kotanje, kjer ni bilo nobenega vetrčica. Dospela sva do reke. Nenadoma mi spremljevalec reče: "Molčiti!" Kaj pa je sedaj to? sem si mislil sam pri sebi. Hotel sem ga še nekaj vprašati, a ker sem videl na njegovem obrazu zaskrbljenost, se je ta skrb prenesla tudi name in prislunil sem z obemi ušesi. Toda slišal nisem ničesar. Nekaj sem mu zašepetal, on ni odgovoril. Oddaljil se je za nekaj korakov, prisluškoval, sklonil nad vodo, pomočil palico vanjo in končno stopil v reko. Voda je bila vedno globlja. Ko mu je segla že do pasu in čez, mi je z roko pomignil, naj mu sledim. Bila je precej topla, a de-roča. Pred menoj je šel spremljevalec, ki je bil tako globoko v vodi, da sem iz nje videl samo nahrbtnik, ki ga je nosil na glavi. Ko so mi zmanjkala tla pod nogami, sem zaplaval in še

pred njim prispel na drugi breg. Reka je bila širša od 40 metrov. Oba sva prišla srečno na breg in celo "sobrat" z vso vsebino je bil suh. Kako je to mojemu spremljevalcu uspelo, še danes ne vem.

Zakaj sem moral molčati. Pri-povedovali so mi tole: "Ze davno je dal neki poglavar ukaz, da se pri prečkanju reke ne sme govoriti, kajti kdor govori, razzardi boga reke in ta pošlje krokodila. Tisti dan sva še mnogokrat prebredla reko in vsakokrat se je ponovila ista pesem.

Po 8 urah hoje sva prispela na cilj v kraj, ki je od avtobusne postaje oddaljen 30 kilometrov. Z ljudmi sem se hitro seznanil, so bili obveščeni, da jih obiščem. Ko so me zagledali, so precej glasno rekli: "Oče, ki je še otrok!" Dolgo sem premišljeval, kaj neki bi to pomenilo, pozneje so mi povedali, da sem še mlad. In tako mi v isti vasi še vedno pravijo: "Oče, ki je še otrok." Nič slabega, si mislim, naj le pravijo.

Naslednji dan sem imel v tej vasi nekaj verouka, sveto mašo, nekaj jih je prišlo k sv. obhajilu in z obiskom sem bil zadovoljen. Po maši za plačilo so mi prinesli kokoši. Kaj naj storim z njo? Malo sem pomislil, nato pa sem jo dal neki ženi, da mi jo pripravi za kosilo. Med tem časom sem obiskoval družine. Slika je bila porazna. Revščina, revščina! Če vam bi jo opisal, bi rekli, da ne more biti revščina taka. Vendar je resnica, da je v tej vasi revščina tako strašna, da sem vse to težko gledal pred seboj. Dragi "sobrat" se je hitro praznil, posebno še tisti del, kjer sem imel zdravila. Prišel sem do hiše, kjer je stanoval osamel človek gobavec. Prvo, kar sem opazil, je bilo oglodano meso na rokah in nogah. Vprašal sem ga, odkod te razbolele rane? Odgovoril mi je: "Oče, ko spim, pridejo k meni podgane in me obgrizejo." Ko sem mu rekel, zakaj jih ne odpodi, je dejal: "Saj jih sploh ne čutim, ko me objedajo." Čudno, sem si mislil, pozneje pa sem prišel do sklepa, da je živčevje v tistem delu nog in rok odmrlo, in zato so tisti deli brezčutni. (Mislim vsaj, da je tako.) Obvezal sem mu krvave konce rok in nog ter odšel proti hiši, kjer so mu kuhali putiko.

Prišel sem v hišo, sedel na ilovnata tla in čakal. Verjetno bi moral čakati še dolgo, da bi mi žena prinesla kuhano kokošo. Naveličal sem se čakanja in vprašal, če je kokoš že pripravljena. Rekla je: "Kaj?" — "Kje je moje kosilo, moja kokoš, ki sem jo dobil od vas, dobri ljudje?" sem dejal. Brezbržno mi je odgovorila: "Nikjer je ne vidim!" Hitro sem vedel, koliko je ura. Tudi sam jo nisem videl, kajti putka je bila po vsem so-deč že v njenem želodcu. Duh po njej (putki namreč) je bil še vedno v zraku. V roke sem vzel že ves moker robec in si ponovno obrisal potno čelo ter obogaten z novim spoznanjem odšel.

Tistega dne sem obiskal še mnogo hiš, prehitro je prišel večer in legel sem k počitku. Ob mraku so v moje stanovanje prišle najprej gosi, race in kokoši, nazadnje pa, natančno tako kruleči brat na štirih nogah! No, sem si rekel, lepa družina se je

zbrala v tem prostoru, ki je meril trikrat štiri kvadratne metre. Hotel sem svoje goste odpoditi, toda ljudje so rekli, da je to njihovo bivališče. V redu, sem prikimal in legel med pisano družbo. Kmalu so me zazibale v lepe sanje. Le piki komarjev, bolh, uši in skakanje podgan čez moje telo so me prebudile v dremajoče stanje. To je bila noč, kakršno imajo Malgaši vedno. V takih nočeh brez spanja se človek naj-lajše približa človeku, ki neprestano živi v takem stanju.

Po vaseh sem preživel še več podobnih dni. Slika se ni bogve-kako spremenila. Vsaj na boljše, kajti bolj ko sem šel v notranjost otoka, večjo bedo sem srečaval. Končno sem po desetih dneh prišel nazaj precej zbit na misijonsko postajo.

Približno taka je slika vsakega misijonskega potovanja, ko misijonar obiskuje svoje vernike in nevernike. Ta slika je lepa, saj ima v sebi najlepšo podobo delati za bližnjega zaradi Kristusa.

Nimam besed, ki bi več povedale kot ta doživetja teh, ki sejejo Kristov nauk na terenu, dajejo pričevanje, da je krščanska zavest še živa! Če od materializma prepojena sodobnost, ponavlja: "Da Bog je mrtev," nam s svojimi dejanji misijonski garanci dokazujejo: "Da Bog živi!"

Dokler bodo v svetu še take osebnosti, smo polni optimizma v boljši svet. Kako potrebujejo ti ljudje moje in tvoje pomoči, ki bereš te vrstice! Vprašaj se — če si katoličan, vsaj na Misijonsko nedeljo: "Kaj si za misijone v preteklosti storil?" Zanimanje za slovenske misijonarje med ameriški Slovenci zadnjih par let po zaslugi Ameriške Domovine, ki priobčuje Misijonska srečanja in pomenke Rev. Charlesa A. Wolbanga C.M., raste. Po njegovi zaslugi se je potom MZA v l. 1970-90 slovenskim misijonarjem (kam) razdelilo \$6,383.00. Vsem darovalcem bodi Bog plačnik! Še in še, prosimo zanimanja in pomoči.

M. Tekavec

Newburškim upokojencem

MAPLE HEIGHTS, O. — Sporazum vsem članom in članicam Kluba slovenskih upokojencev newburškega okrožja, da bo ta mesec redna klubova seja v sredo, 27. oktobra, ob 2. uri pop. v SND na Maple Hts. Vsi tisti člani, ki še nimate vstopnic za naš banket, se gotovo udeležite te seje, da prejmete vstopnice za to našo letno prireditve. Poskušajte jih prodati tudi svojim sorodnikom, prijateljem in sosedom, da bo zopet dvorana SND polna, kot je bila dosedaj še vsako leto.

Kot je bilo že poročano, se naš letni banket vrši v soboto, 6. novembra, v SND na 80. cesti pri Union Ave. Servirali bodo od 5. popoldne do 9. zvečer. Večerja bo "family style" in skupaj s plesom stane samo \$3. Za plesalce bo skrbel J. T. Trio, ki je zadnje čase postal zelo popularen.

Kot je nekaj slišati, nas pridejo ta večer obiskat tudi člani in članice Euclidskega kluba kar s polnim avtobusom. Vabljeni ste tudi člani drugih klubov, da se ta večer skupaj malo razvedrimo in pozabavamo. Prav tako je vabljeno ostalo občinstvo!

Za vstopnice kličite tajnico Antonio Stokar, tel. 524-7724, ali pa podpisane. Tudi drugi aktivni člani prodajajo vstopnice, kar vprašajte jih. Vsi tisti, ki prodajate vstopnice, pa gotovo sporočite tajnici do 3. novembra, koliko jih imate prodanih, da bo vedela za koliko oseb naročiti večerjo.

Pozdrav vsem upokojencem in upokojenkam ter čitateljem tega lista!

Antonio Perušek, preds.

— V ZDA je okol 13,000 par-kov za prevozne hišice (trailer).

Slovenska zastava ob 135-letnici poslanka

Odvijaj naša srca, plapolaj čez naše glave,

Slovenska zastava! Zastave slave!

(Dr. T. Debeljak: Slovenski zastavi)

Dne 31. oktobra 1836 je bil s cesarskim dvornim ukrepom št. 21.911 odobren kranjski deželni grb. V čit grba, ki ga drži v krempljih dvojavli orel, so bile pleskane tri barve: bela, morda, rdeča. S tem so bile te barve označene kot uradne barve kranjske Kranjske. Ker je bila Kranjska od petih dežel Notranje Avstrije, v katerih so živeli Slovenci, edina docela slovenska pokrajina, je dobila belo-modro-rdeča tribarvna tudi soznačico etnične pripadnosti kranjskega prebivalstva. Kaj kmalu pa so spontano prisvojili kot simbol narodne pripadnosti tudi Slovenci na Stajerskem, Koroskem, Goriškem in Tržaškem ter ona dva dela, ki sta živela izven meja Notranje Avstrije — Prekmurci in Beneški Slovenci. Tako so postali belo-modro-rdeči prameni zastava vseh Slovencev.

Rojstni dan slovenske zastave je torej 31. oktober in vpada le dva dni za praznik slovenskega osvobođenja.

Dejstvo, da je zastava bila skoraj neposredno po svojem rojstvu sprejeta v vseh sedmih slovenskih pokrajinah, je prepričevalni dokaz gorečega stremljenja našega ljudstva k duhovnemu in političnemu zedinjenju. Ko je bil leta 1848 po marčni revoluciji objavljen slovenski politični program, je belo-modro-rdeča zastava imela pomembno čustveno funkcijo v gibanju za Zedinjeno Slovenijo. Vabila je in vabila poguma omahujočim, okrepjala trdne, narodnim nasprotnikom pa pričala, da hoče Slovenec biti na svoji zemlji svoj gospod.

Razumljivo je, da je bila zastava tujim priselcem in domačim odpadnikom trn v peti. V Ljutomeru je narodna aktivnost tako zbudila nemške fanatike, da so ob marčnem prevratu leta 1848 na trgu javno razrgali in omadeževali slovensko zastavo. V St. Lenartu pri Ormožu pa so ovadili oblastem tamkajšnjega učitelja Jakoba Cagrama, ker je hodil po vasi odet v slovenske trakove. V Mariboru so gimnazijcem, članom Narodne straže, prepovedali nošenje slovenskih barv na društveni čepici, kar je bilo uradno dovoljeno slovenskim članom Narodne straže v drugih mestih. Ljubljanski Nemci pa so v svoji nestrpnosti samolastno spremenili barve Narodne straže v rumeno-modro-rdeče; sklicevali so se pri tem na okolnost, da so slednje že iz davna tradicionalne barve kranjskih deželnih stanov. Slovensko društvo se je proti temu pritožilo na ministrstvo notranjih zadev. Ministrstvo je potem v jeseni 1848 izdalo posebni odlok o slovenski zastavi. V odloku je bilo odredeno, da ostanejo deželne barve belo-modro-rdeče in da to velja tudi za Narodno stražo. V utemeljitvi pravi ministrstvo, da je nesporno ugotovljeno, da je to želja ogromne večine prebivalstva. Posebno pomembna pa je v ministrskem odloku nadaljnja ugotovitev, "da so belo-modro-rdeče barve ne samo deželne, ampak tudi narodne barve". S tem je slovenska zastava dobila vrhovno uradno priznanje. To zmago so ljubljanski Slovenci v nedeljo, 1. oktobra, zvečer proslavili s slovesno baklado po mestnih ulicah.

Vsesplošno pa je bila sprejeta v preporedni dobi v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, ob času narodnih taborov (Ljutomer, Zalec, Vižmarje, Sempas pri Gorici itd.), ko se je tudi kmetski stan vključil v narodno gibanje. Takrat je plapolala iz zvonikov naših cerkva, iz lin slovenskih domov, se vila na stoterih tabornih mlajih, pozdravljala rojake z višin naših hribov, krasila društvene prostore in pripeta na

prsa fantov in deklet, mož in žena terjala Zedinjeno Slovenijo.

Poldrugo desetletje po zadnjem taboru pa je na Slovenskem nastopila nova doba, doba divizionalnega dualizma, ko sta iz kulturnega boja vstala dva tabora: konservativno-katoliški in liberalno-napredni. Politična in kulturna ideološka ločnica se je globoko zasekala v vse slovensko javno žitje. Vključ siceršnjim ostrim nasprotstvom pa sta obe strani, kadarkoli je bilo potrebno, našli čas in prostor za složni nastop proti skupnemu sovražniku — nemškemu nasilju. Zedinjena Slovenija je bila skupni narodno-politični cilj obeh taborov. Slovenska zastava je ostala častiljiva svetinja vsem Slovincem.

Zastava je potem spremljala svoje ljudstvo preko prelomnice stoletja skozi žalostne in vesele dni, dočakala je svoj naveličaniji dan, praznik narodnega vstajanja, ko se po tisoč in sto letih v jeseni 1918 bile združljene spono suženjstva. Popeljala nas je v nov dom, v katerega smo stopili s tolikim navdušenjem v upanju, da bodo milenijski robstva sledili mileniji svobodne narodne rasti. Nismo se še dobera razgledali po novi domačiji, pa smo je bili kruto ogoľufani. Iz narodov, ki so osnovali novo državo in prsto-voljno stopili v njo, je general-ska diktatura z nasilnimi sredstvi skušala preko noči ustvariti neko imaginarno "jugoslovansko nacijo". Razpuščene so bile slovenske politične stranke, mladinske in prosvetne organizacije. Po ukrepu iz Beograda je bilo izbrisano slovensko ime, naša zastava spravljen v muzej, kjer naj bi v teku časa v prahu strohnela. Ta časa pelina namenjena slovenskemu narodu še ni bila polna. Sledila je vojna, z njo sovražna okupacija in komunistična revolucija.

Ko smo v deset in deset tisočih maja 1945, v ugodnih dneh največje tragedije v slovenski zgodovini, zapuščali domovino, da si poiščemo v svobodnem svetu novih domov, kjer so lahko "prosto vol'no vero in postave", smo ponesli s seboj tudi belo-modro-rdečo tribarvno. Naš pesnik nam o tem poje:

Zasadili zastavo smo v zemlji tujin kot novi osvajalci novih domovin: in spet nam poživlja naše dneve, obnovlja nam voljo, spremlja speve, na mlaje se dviga novih domov, spet vije povsod se, kjer je naš krov.

V zdomstvu nam bodi zastava varovalka narodne zavesti, posrednica z brati in sestrami raztresenimi po širnem svetu, most do rodu v domovini, ki je skozi težke preizkušnje ostal zvest zgodovinskim tradicijam slovenstva. Naše voščilo in želja slovenski zastavi ob njeni stopetintridesetletnici: Naprej zastava slave! Dr. F. Zebot

Knjiga rekordov

V Guinnessovem leksikonu rekordov, ki izide vsako leto v nakladi 1,5 milijonov izvodov, v prihodnje ne bo več tistih dosežkov, pri katerih se tekmovalci izpostavljajo nevarnosti. To pomeni, da v knjigi ne bo več podatkov o ljudeh, ki skušajo med stojo na glavi popiti rekordno količino piva, pa tudi ne o požiralcih živih zlatih ribic, o tistih, ki pospravijo v najkrajšem času rekordno količino fitzla, ipd.

KAREL MAUSER:

VELIKA RIDA

Račnik in strina, oba sta bila srečna. Tudi Barbara. Pustila je srca, da je žobarilo s samim seboj, utrinjalo sanje in tipalo se bodočnost. Sicer se življenje ni premaknilo niti za spoznanje na drugo pot. Vse je ostalo pri starem. Nantej je doma in gospodari kakor nekoč, otroka sta, mišela brez matere, strina in stari Račnik, ki se veselita Nantejeve moči.

Barbarine misli so mirne, dokler ne zakolavtrajo čez domači dvor. Koj potlej, ko se splašeno in skrito obrnejo proti Čajni, se v Barbaro nataka grenkost.

Nantej le ne more skriti, da se je s povratkom odprlo v srcu mnogo starega. Zanj se je življenje vendar spremenilo. Vdovec je z otrokoma. Gospodar je, z gruntom, ki potrebuje novo gospodinjstvo. Resen, to mora vsak videti. Če bi se koj tudi oženil, bi nihče ne rekel besede.

Toda Agata! Nekoč jo je imel rad, morda ne tako kakor Mojco potlej, toda rad jo je imel. Ob živi Mojci je šla iz srca, kakor da je nikoli ni bilo. Kakor oblak, ki ga jutranje sonce stopi. Toda ob mrtvi Mojci je zdaj Agata prva.

Barbara ve, da je prva nit iz preteklosti s sedanostjo že zvezana. Ni je vezal Nantej. Agata jo je in kako na lep način. Tista pot od cerkve do vasi se ni ustavila pred Račnikovo hišo. V Nantejevem srcu pelje kar naprej in, če bi Nantej Barbari stobarti rekel, da na Agato ne žinja, bi mu Barbara ne verjela.

Cokobarti ga je pri oranju ujela, ko je oprt na drevo strmolel tja proti Čajni. V vesi pri Agati resen še ni bil, toda Barbara ve, da bo nekoč prišel večer, ko se bo utrjal iz izbe, obstal na dvoru, obračal misli, dokler noge same ne bodo krenile za kolšče in po travniku proti Zilji. Morda bodo prvi koraki težki, nazaj grede bo v srcu Mojčino očitane. Tisto potlej mine, življenje uhodi še tako trdo pot in mišela bosta dobila novo mater — Smrečnikovo Agato.

Pa se je Nantej držal prav tja do štehanja. Sirek je gnal Račnike in vso dolino. Barbara je komaj ujela toliko časa, da je kdaj vzela v naročje Mojci.

Stehvanje je bilo to leto za čuda lepo. Nagnetlo se je ljudi od vseh krajev, da je bila pot od lip pa tja do brega polna. Barbara sprva ni namerjala iti, pa je Račnik toliko časa silil vanjo, da se je odločila. Sama ni hotela iti. Opravila je Nanteja in Mojci. Mladi Račnik je zginitil koj po južini. Barbara je iz navade pogledala po dvoru, toda nikjer ga ni spazila.

Mojci je vzela v naročje, Nanteja pa je trdo držala za roko. Se je bala, da bi se ji otrok zgubil v množici. Resen se je navrlo toliko ljudi, da je komaj rinila po poti. Vesela je bila, ko jo je Lobnikova strina povabila v hišo in odpeljala v naizbo, da bosta otroka vsaj kaj videla. Mojci vendar ne more kar naprej držati na rokah.

Barbari za števceve ni bilo. Z očmi je polzela po glavah pod seboj in iskala Nanteja. Dolgo ga ni mogla spaziti. Potlej ga je le našla. Stal je blizu Plaznikovega hleva.

"Tam je atej," je s prstom pokazala Mojci. Pa ga tudi Nantej ni mogel najti. Otroka sta bila preveč zaverovana v prve more, ki so v težkem galopu drvele mimo sodiča.

Barbarine oči pa so visele samo na Nanteju.

Potlej se je Nantej obrnil in dvignil roko. Barbarine oči so srepele v gornji konec vasi. Prav pri hišah se je rinila med ljudi Agata. Prvi obranč na sodiču se je sesul, ko ga je doseglja. Nantej se je nasmehnil in

se ji sklonil prav do glave.

Barbara je postavila Mojci na tla. Roke so ji zatrepetale in bala se je, da bi ji otrok ušel iz rok.

Zmenjena sta bila!

Lobnikova, ki je sedela na stolu pri drugem oknu, je nenadoma rekla: "Barbara, slabo vidim, pa se mi le zdi, da je tamle pri Plaznikovem hlevu Nantej z Agato."

"Se mi zdi," je rekla mirno.

"Prav tako je kakor Agata."

"Pa se menda ne bo dal oprtati tej telpi?" je Lobnikova pričela odvijati žobar.

Barbari je bilo žal, da je stopila v hišo.

"Brez žene ne more biti, resen ne more biti. Grunt, otroka. Stari je še trden, toda delo ga bo zmoglo." — Barbara je žobarila tiho kakor sama sebi.

"Zinjam, da ne vidi dobro," je še vrtala Lobnikova. "Doma naj bi se v izbi dobro razgledal. Ni treba, da gleda tako daleč."

Črnjeva je Barbara vzdignila Mojci v naročje.

"Bog lonaj, strina. Otroka sta se nagledala, vroče je pa tole tako, da sem kar mokra." In je kar minila skoz vrata. Šele pred hišo se je zavedla, da bi bilo bolje, če bi ostala. Nalašče je šla mimo Plaznika. Nanteja in Agate ni bilo več. Za Oštirnikom ni zavila domov. Prav do Lobnikovega sirka je šla in, ko je z očmi preletela polje, ju je spazila. Ravno v ridi sta bila. Stala je, dokler nista utonila za vrbami.

Račnik je prebiral časopis, ko je z otrokoma prišla na dvor. Otroka sta se precej skobalila na klop.

"Si Nanteja kaj videla?" je vprašal.

"Sem ga, pa sem ga potlej zgrešila," je rekla tiho. "Strašno vroče je tam."

"Žge," je pritrtil. "Sicer pa, če zdaj ne bo, kdaj pa naj." In se je nasmehnil. Barbara pa se ni mogla.

Otroka je odnesla v posteljo kakor vsak večer. Nanteja še ni bilo. Strina je prinesla večerjo, toda Barbari se ni dalo jesti.

Odšla je v kolšče. Za spoznanje je vlekla sapa od Dobrača, toda Barbari se je zdelo, da ji lica gore.

Kako je mogel biti takrat, ko sta orala za čompe, tako dober? Kako lepo je žobaril! Nič ni omenil Agate, o zemlji je žobaril in kako je bilo tam na tujem. In pri sirku kakšen je bil! Kar naprej je žobaril in se smejal.

Je mar že takrat žinjal na tole nedeljo?

V travi so cvrkutali črički in njih nepretrgana pesem je plaval pod ledrarje, ki so z nizkimi in košatimi krošnjami zakrivali zvezde.

Ko je odprl pritako, se je stresla. Ni ga slišala, ko je šel čez trave. Zdjaj se stal pred njo in, ko so ji zdrsnile roke z naročja, se je zagledala vanj. Zdelo se ji je, da je pil.

"In kar sama, Barbara?" je rekel veselo.

"Jaz sem vedno sama," je rekla hladno.

"Nisi bila na štehanju?"

"Sem šla z otrokoma. Nekaj časa smo gledali štehanje iz Lobnikove izbe, potlej smo zabrodili malo na polje in domov."

"Tudi jaz nisem bil dolgo," je rekel. "Samo hodil sem dolgo," se je zasmehal.

Nič ni rekla. Tisto neznanost, ki je bilo daleč, dokler je bil Nantej na tujem, je prišlo. Vstala je.

"Pozone je," je rekla in odšla proti dvoru. Nantej je šel tiho za njo. V veži mu je voščila lahko noč in odšla po stopnicah.

V izbi je še gorela luč. Stari Račnik še ni legel.

(Dalje prihodnjič)

'SLOVENSKA MOČ' ZA ŽUPANOM EUCLIDA

EUCLID, O. — V mestu Euclidu se brez slovenske udeležbe in brez soodločanja redko kaj zgodi, pa naj gre za gradnjo javnih cest, za druge javne zgradbe, za pravosodje ali šole. Povsod smo Slovenci zastopani, povsod prizadeti. Euclid ima brez dvoma sorazmerno največ slo-

venskega prebivalstva v vseh mestih v Ohio in nemara v ZDA. Občina Euclid je bleščec zgled uspehov sodelovanja in naporov narodnostnih skupin in njihove vztrajne delavnosti. Vse te lastnosti niso ostale neopazne, videl in upošteval jih je bivši župan Simons, upošteva jih sedanji žu-

James Carney kandidat za združitev mesta

CLEVELAND, O. — Demokratski županski kandidat James Carney je bil rojen na vzhodni strani Clevelanda leta 1912, v Clevelandu rastle in se šolal ter se oženil s Clevelandčanko Jeanette Cleary. Svoje rodno mesto je zapustil samo enkrat, v letih 1941-45, ko je bil 45 mesecev v vojaški službi.

Jim Carney je bil rojen reven in si je sam opomogel. Sin staršev, irskih priseljencev, je zapustil za eno leto višjo šolo, da je pomagal pri vzdrževanju družine. Več let tekom študija na višnji šoli je moral šolanje prekiniti. Bil je navadni delavec, voznik tovornjaka, član Teamsters unije, Bill Posters in Operating Engineers unije. Ko je imel priložnost in sredstva se je vpisal na visoko šolo in študiral pravo na Western Reserve University. Odvetnik je postala leta 1941.

Jim Carney je uspešen odvetnik in poslovni človek, ki razume potrebe zdrave uprave in vodstva. On je v upravnih odborih velike banke, uspešne družbe za razvoj industrije in gradenj. Prevzel je vodstvo manjše družbe, ki je delala z izgubo in jo privedel do tega, da dela z dobičkom.

Jim Carney pozna clevelandске gospodarske vodnike in podjetnike ter zaupa v bodočnost mesta. Je član vodstva Greater Cleveland Growth Association in podnačelnik Cuyahoga County Port Authority. On je član korporacije, ki je zgradila in lastuje Hollenden House, edini novi hotel sredi Clevelanda.

Jim Carney ve, kako je treba sodelovati z demokrati in republikanci, da se doseže uspeh.

pan Knuth. Oba sta imenovala za vodje oddelkov može, ki jih vidite na sliki. Od leve na desno: Robert Drobnick, gradbeni komisiener, Stan Cesen, mestni inženir, Anthony Sustarsic, mestni administrator, Robert Debevec, mestni pravni direktor.

E. Eckarta. Izvolite ga znova v mestni svet Euclida!

E. J. Eckarta v mestni svet Euclida!

EUCLID, O. — Edward J. Eckart se briga za zadeve v javnem življenju, on je v stiku z ljudstvom. Kandidat je bil rojen 19. marca 1918 na Bonna Ave. v fari sv. Vida kot sin Alojza in Rozii Eckart. Obiskoval je Wilson Jr. in East Technical višji šoli, graduiral je v arhitekturi. Mr. Eckart je služil v drugi svetovni vojni 58 mesecev, 38 mesecev od tega preko morja. Bil je v oficirski šoli, v Signal Corpsu ter v uradu za varnost kot podporočnik. Mr. Eckart je bivši direktor Slov. društvenega doma na Recher Ave., Veteranskega kluba v Euclidu, skozi štiri poslovne dobe mestni odbornik v Euclidu, izvoljen na splošno.

Kot član mestne zbornice v Euclidu prejme Mr. Eckart nad 300 klicev na leto, pritožbe, katerih drugi odborniki nočejo vzeti. Na tej podlagi je Mr. Eckart znan kot GLAS ljudstva v mestni hiši v EUCLIDU. Mr. Edward J. Eckart stanuje na 396 East 272 St. 20 let. Ako kdo potrebuje rešitev katerekoli zadeve v Euclidu, naj kliče tel. 732-8596 vsak čas za hitrejšo ureditev.

Ne pozabite 2. novembra na

Kako misijonar Majcen gleda na vietnamske volitve

PATERSON, N. J. — Mi v Združenih državah imamo navado, da gledamo na ves svet skozi svoja očala, in, kjer le moremo, hočemo vsiliti svoj družabni in politični sistem, neglede na to, če so ljudje drugod zreli zanj ali ne.

Navajeni doma popolne demokracije in dvostranskega političnega sistema smo nezaupno gledali na zadnje volitve v Južnem Vietnamu. Misijonar Andrew Majcen, SDB., ki je zdaj ravnatelj velike salezijske tehnične srednje šole v predmestju Saigona, je pa drugačnega mnenja. Takole piše:

"Hvala za Družninsko pratiko, kjer je objavljeno tudi moje pismo. Pisal sem ga po predzadnjih volitvah, zdaj smo jih pa zopet imeli. Komunistični kričači in njih sopotniki so napenjali vse strune, da bi zabrenkali pogrebni spev sedanji vladi. Hoteli so volitve prepričati, narediti državni udar in se s silo polastiti oblasti. Šli so na ceste, zažigali avtomobile, kričali in se delali, kot da je vse ljudstvo z njimi. Levo orientirani časnikarji so ubogega Thieua do golega obirali, tudi par takozvanih naprednih katoliških duhovnikov in nekaj dijakov so dobili za sebe.

Volitve so pa pokazale, da ljudstvo hoče red in da odklanja komunizem na celi črti. Ljudje so šli v veliki večini voliti in dali s tem zaupnico Thieuiu. Povprašal sem tega in onega, kako misli, pa so mi večinoma takole odgovorjali: "Sedanja vlada ima sicer nekaj negativnih strani, je pa dosledno protikomunistična in to je danes za nas najvažnejše." Te volitve so bile plebisit, ali s komunizmom ali proti njemu. Velika večina se je izrekla, da ne mara komunističnega sistema vietkongovcev in Hanoia.

Star možakar mi je pa rekel: "Thieuiu je volivnica sem vrzel v koš, ker mi je vojna vzela moje sinove. Jaz sem za mir." Tako govorijo čustva, dočim pamet pravi, da more resnični mir izvojevati le močna vojaška roka, dočim so komunisti v raznih

"dialogih" močnejši, ker znajo svoje zmote zaviti v privlačne teorije, obšite z zlatimi nitkami, dogovorov se pa ne držijo.

Vsi vemo, da nas čaka še kakšno neprijetno presenečenje, pa smo tudi prepričani, da je treba za pravo demokracijo, svobodo in bratstvo tudi kaj žrtvovati. Sicer pa poteka zdaj življenje tod skoraj normalno. Vietkongovci nimajo več prave moči in se pokažejo le s kakšno raketo, da razbijejo borno bajto kakšne mu reževe in s smrtjo oropajo nedolžne otroke očeta in matere. — Rev. Andrej Majcen, SDB.

Koliko takih sirot vzdržuje misijonar Majcen v svojem zavodu! Ali mu ne bomo pomagali pri njegovem človekoljubnem delu? Darove lahko pošljete na patra Wolbanga, na g. Julija Slapšaka ali na podpisanege. Rev. Fr. Blatnik, SDB.

SALT bodo obnovljeni 15. novembra na Dunaju

WASHINGTON, D. C. — Ameriško-sovjetski SALT razgovori so bili končani za jesensko razdobje pretekli mesec v Helsinkih in bodo obnovljeni 15. novembra na Dunaju. Vršili se bodo do 20. decembra in nato bodo prekinjeni za božične počitnice. Prihodnje leto bo zopet daljše zasedanje na Dunaju.

Vključ temu programu razgovorov so mnenja med našimi diplomati deljena. Optimisti upajo, da bo prihodnje leto že na Dunaju prišlo do prvih sporazumov o omejevanju defenzivnega in delno tudi ofenzivnega atomskega orožja.

Pesimisti se bojijo, da bodo Sovjeti zopet postali nezaupljivi do Amerike, ker se ameriški diplomati tako zelo trudijo za zblizanje s Peipingom. Zato mislijo, da bo Kremelj počakal, da vidi, kaj se bo izcimilo iz razgovorov, ki jih bo Nixon imel v Peipingu in da bo šele potem dal svojim delegatom pravico, da resno nadaljujejo razgovore z ameriško delegacijo.

Morda bo vse odvisno od tega, kaj se bo Nixon domenil s Kremeljem, ko bo v Moskvi na obisku v prihodnjem maju.

Atomska komisija menja smer svoje politike

BAL HARBOR, Fla. — Federalna komisija za atomsko silo je do sedaj gledala najbolj na interese atomskih elektrarn in jih štela pred kritiki, ki jih je bilo od leta do leta več. Pokazalo se je namreč, da je proizvodnja elektrike v atomskih elektrarnah tudi tvegana stvar, ne samo za človeško zdravje, ampak tudi za naša prirodna bogastva.

Komisija je dobila pred 2 mesecema novega ravnatelja v osebi dr. Schlesingerja, ki je porabil svoj prvi nastop v javnosti za priliko, da razvije svoje poglede na atomsko politiko v naši deželi. Njegova izvajanja niso razveselila prisotnih delegatov iz vseh gospodarskih strok.

Dr. Schlesinger je namreč brez ovinkov povedal, da mora biti pri presoji proizvodnje in rabe atomske sile v prvi vrsti vpoštevanji interesi ameriškega naroda in šele potem interesi ameriškega gospodarstva. Zvezna komisija ne bo radi tega mogla biti več dežnik, ki so se pod nje skrivali načrti za nove atomske elektrarne. Debate o novem stališču AEG ni bilo, bo pa do nje prišlo, če ne drugje, pa vsaj v Kongresu.

Sisco zopet posreduje

KAIRO, Egipt. — Ameriški državni tajnik W. P. Rogers in egipčovski zunanji minister M. Riad sta se domenila, da bo pri pogajanjih, kako in kdaj obnoviti promet na Sueškem prekopu, prevzel vlogo posredovalca ameriški diplomat J. Sisco, ki se je o tem vprašanju že ponovno razgovarjal tako v Kairu kot v Tel Avivu.

Mr. J. Sisco bo skušal najti

kompromis, ki naj omogoči obnovo plobove po Sueškem prekopu. To naj bo nov poskus iskanja podlage za kompromis v arabsko-izraelski vojni. Ali bo poskus dosegel postavljen cilj, o tem so mnenja bolj deljena v Kairu kot v Washingtonu.

V Kairu so to novico objavili prav takrat, ko se je Tito poslavljaval od Sadata, katerega je obiskal na svoji poti iz New Delhija domov.

Zvezna vlada bo financirala 500 enostanovanjskih hiš

WASHINGTON, D. C. — Zvezna vlada je odredila znesek \$12,5 milijonov za zmanjšanje stanovanjske stiske v Clevelandu, Ohio. S tem denarjem naj bo postavljenih 500 malih enostanovanjskih hiš, 192 hiš v zahodnem delu mesta, 308 pa v vzhodnem.

Stanovanjski bloki ne smejo presežati 25 hiš. Stroški za posamezne hiše naj znašajo povprečno \$25,000. Izvrševanje načrta bodo tako pospešili, do bodo hiše postavljene že sredi poletja 1972. Na vsak akter bo prišlo povprečno po 30 spalnih sob.

Zanimanje med stavbeniki za to akcijo je menda zelo veliko, ker naročil za nove stanovanjske hiše ni ravno preveč.

Ameriška advokatska zveza ne bo več svetovalka

WASHINGTON, D. C. — Do sedaj je obstajala tradicija, da je predsednik ZDA zmeraj prošil vodstvo Ameriške advokatske zbornice za strokovno mnenje o sposobnosti posameznih kandidatov za Vrhovno zvezno sodišče. Nixon je to tradicijo spoštoval, sedaj jo je pa kar na hitro prekinil.

Dognal je namreč, da je zaupni spisec kandidatov za sodnike sicer prišel na vodstvo advokatske zveze, tam pa zgubil značaj tajnosti. Spisec je namreč pre zgodaj prišel v roke časnikarjev, ki so ga seveda takoj objavili.

Ker je to treba smatrati kot grobo kršitev pravice do tajnosti, je Nixon odredil, da Zbornica ne bo več dobila spiska v pregled in priporočilo.

LEPO PROSIMO: Poravnajte zapadlo naročnin! Prihranite nam delo in nepotrebne stroške. Omogočite našemu listu dober nadaljni razvoj. Hvala!

MALI OGLASI

V najem 2 prenovljeni stanovanji, blizu Sv. Vida, zgoraj, vsako ima po 5 sob in kopalnico. Zmerna najemna. Za pojasnila kličite: 881-5158 (x)

V najem 5-sobno moderno stanovanje za urade ali stanovanje se odda odraslim na 6426 St. Clair Ave. Najprej pokličite 481-5380 za ogled. (x)

V najem Oddamo 4-sobno stanovanje zgoraj, odraslim, na 16202 Arcade Ave. Kličite 486-2396. (204)

Napravljamo in popravljamo kuhinje, garaže, porče in vsakovrstna mizarška dela. Kličite 531-2053, vprašajte za John Mizgur. (206)

Hiša v najem Enodružinska hiša z 2 spalnicama, velika dnevna soba s preprogo, lep vrt, se odda dvojici na E. 71 cesti za \$80 mesečno. Za pojasnila kličite 431-8264. — (25,29 okt)

Prijatelj's Pharmacy IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS St. Clair Av. 3 68th St.; 361-4118

ALEXANDRE DUMAS:

Grof Monte Cristo

"Da, to sem mu povedal še mnogo prej. Sicer sem pa v tej zadevi storil to, kar bi bil storil na mojem mestu vsak drug človek, da, morda še manj. Ko je prišel drugi dan vaš oče, pozvan po grofu, k meni, da bi za vas formalno snubil mojo hčerko, sem mu to sicer odrekal, to je res, toda brez vsake izjave, brez hrupa. V koliko pa naj me tudi briga čast ali sramota gospoda Morcerfa? Na podlagi tega se rente ne dvigajo in ne padajo."

Albert čuti, da mu stopa vsa kri v glavo. Ni bilo dvoma, da se Danglars brani nesramno, da, toda vendar se je branil kot mož, ki sicer ni povedal vse resnice, a vendar vsaj majhen del, ne sicer toliko iz vestnosti kolikor iz boječnosti in strahu. Sicer pa, kaj išče Morcerf? Njemu ne gre za to, da bi izvedel, kdo je bolj vreden kazni, Danglars ali Monte Cristo, on išče moža, ki se na majhno ali veliko razžalitev odzove, ki se bije, in Danglars se ne bije, to je bilo gotovo.

Med tem so vstajale v njegovem spominu okoliščine, katere je pozabil ali pa jih ni zadostno vpošteval. Monte-Cristo je vedel vse, ker je kupil Alijevo hčer, in je svetoval Danglarsu, naj piše v Janino. Vedoč za ta odgovor, je vendar izpolnil Albertovo željo, naj ga predstavi Haydee, napeljal je pogovor na paševo smrt, ni se ustavljal, da je pripovedovala Haydee o svojem življenju (pač pa ji brez-dvomno s par grškimi besedami zapovedal, naj ne imenuje imena Morcerfovega očeta); sicer pa, ali ni prosil grof tudi Morcerfa, naj pred Haydee ne imenuje svojega rodbinskega imena. Končno je vzel Alberta s seboj v Normandijo, in sicer baš tedaj, ko se je imel, kakor je vedel, izvršiti udarec. Zdelo se je le pregotovo, vse je bilo preračunano, Monte Cristo je delal vsekakor v sporazumničenju s sovražniki njegovega očeta.

Albert vzame Beauchampa na

CHICAGO, ILL.

REAL ESTATE FOR SALE

RIVER GROVE — Welding shop and 6 room home with basement. Low taxes, 65' frontage, zoned commercial. BY OWNER, \$74,500. Call 456-5907 (204)

McHENRY — 5 rm. ranch. Aluminum storms and screens. Large lot. Low down payment. Lake rights. \$13,500. 428-5022 (204)

OPEN HSE. SAT. & SUN. OAK LAWN — Corner bi-level, 3 bdrms., 1 1/2 baths, formal dining rm., finished rec. rm. A.C. 2 car garage. Mid \$40's. By transferred owner. 499-0478 (204)

BETWEEN CALUMET CITY & SO. HOLLAND — BY OWNER 6 rm. house, 4 bdrms., tile bath, 2 car garage on large lot 165x317 ft. Near River Oaks Shopping & Expressway. 596-1934 (205)

CHILD CARE — Hsework. Someone who likes children. Live in good No. side home. 5 or 7 days wk. Own rm. & board & salary. Call 281-4623

BUSINESS OPPORTUNITY

ICE CREAM Parlor and Candy Shop — Choice S. sub. loc. Nr. shop ctr. Carry out & parlor. Exc. potential. Seating capacity 45. Selling due to illness and other bus. interests. Call owner for appt. at 339-4455 (204)

stran in mu razodene svoje misli. "Prav imate," reče ta, "gospod Danglars je delal nizkotno kakor vedno, toda grofa Monte Crista je treba prisiliti h kaki izjavi."

Albert stopi k Danglarsu. "Gospod," prične, "razumljivo vam mora biti, da se za vedno še ne poslavljam od vas. Najprej moram vedeti, če je vaše opravičevanje utemeljeno, in o tem se prepričam pri grofu Monte Cristu."

In pozdravivši bankirja, zapustita mlada moža sobo, ne da bi se brigala za Cavalcantija.

Danglars ju spremi do vrat in zagotovi Alberta še enkrat, da ne goji čisto nobenega osebnega sovraštva do grota Morcerfa.

XI.

Psovanje.

Pred bankirjevimi vrati Beauchamp ustavi Morcerfa.

"Poslušajte," pravi, "pravkar sem vam rekel pri gospodu Danglarsu, da morate od grofa Monte Crista zahtevati določno izjavo?"

"Da, in zdaj greva k njemu."

"Se trenotek, Morcerf. Predno greva h grofu, premislite."

"In kaj hočete, naj premislim?"

"Važnost tega koraka."

"Ali je ta pot važnejša, nego je bila pot k Danglarsu?"

"Da, gospod Danglars je človek denarja, in znano vam je, da taki ljudje poznajo samo kapital in se ne bijejo lahko. Ta drugi je baš nasprotno plemič, vsaj po zunanosti; toda ali se ne bojite, da srečate v plemiču brava?"

"Bojim se samo enega, in sicer tega, da najdem moža, ki se ne bije."

"O, bodite brez skrbi," odvrne Beauchamp, "ta se bode bil gotovo. A bojim se le ene stvari, namreč, da se bode bil predobro; bodite previdni!"

"Prijatelj," pravi Morcerf z lepim smehljajem, "to je, kar si želim; najlepše, kar se mi more zgoditi, bi bila smrt za mojega očeta; to bi nas rešilo vse."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Uboga mati," pravi Albert in si potegne z roko čez oči, "da, to vem dobro, toda boljše je, da umrje žalosti nego sramote..."

"In vaša mati bi umrla."

"Torej ste se odločili, Albert?"

"Da."

"Torej pojdiva. Toda ali mislite, da ga najdeva?"

"Odpotoval je nekaj ur za menoj, in gotovo ga najdeva."

In dasta se peljati na Elizejska Polja, šte. 30.

Beauchamp hoče izstopiti sam, toda Albert mu pripomni, da so pri tej čisto izvanredni zadevi postave in etiketa dvoboja stranske stvar.

Mladi mož je delal za tako sveto stvar, da Beauchamp ne more drugače in se ukloni njegovji volji. Pusti ga torej, da izstopi, in ga samo spremi.

Baptistin ju sprejme.

Grof se je res vrnil, a se je kopal in si je prepovedal vsako motenje.

"Toda po kopelji?" vpraša Morcerf.

"Po kopelji bode gospod obedoval."

"In po obedu?"

"Bode gospod eno uro spal."

"Potem?"

"Potem pojde gospod v Opero."

"Gotovo?" vpraša Albert.

"Čisto gotovo. Gospod je naročil, naj bodo konji pripravljeni točno ob osmih."

"Prav," odvrne Albert, "to sem hotel vedeti."

Nato se obrne k Beauchampu.

"Če imate kake opravke, Beauchamp, jih oskrbite takoj; če imate za današnji večer napovedan kak sestanek, ga preložite na jutri. Jasno vam je pač, da v Operi računam na vas. Če morete, pripeljite s seboj Chateaus-Renauda."

Beauchamp se poslovi od Alberta, obljubivši mu, da pride ob tri četrt na osem.

Prišedši domov, obvesti Albert Franca, Debraya in Morrela, da jih želi zvečer ob osmih videti v Operi.

Nato gre obiskat svojo mater, ki je izza teh žalostnih dogodkov ostala v svoji sobi ter odklanjala vsak obisk. Najde jo v postelji, popolnoma uničeno vsled javnega ponižanja.

Ko zagleda Alberta, prične Mercedes bolešno ihteti; toda solze ji olajšajo srce.

Albert stoji trenotek nem pred svojo materjo. Na njegovem bledem obličju in zgrbančenih obrvih je bilo videti, da postaja sklep maščevanja v njegovem srcu močnejši in močnejši.

"Ljuba mati," vpraša potem, "ali poznate nekatere sovražnike gospoda Morcerfa?"

Mercedes vstrepeta; opazila je, da mladi mož ni rekel: 'mojega očeta'.

"Prijatelj," mu odgovori, "ljudje, ki stoje tako visoko, imajo

vedbo pod vodstvom avtorja v dvorani Slov. doma na St. Clair Ave.

5. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Avenue. Začetek ob 4. pop.

31. — SDD na Recher Avenue priredi SILVESTROVANJE v svojih prostorih.

31. — Pevski zbor Korotan priredi silvestrovanje v SND na St. Clair Avenue v spodnji dvorani. Igra Ansambel Vandrovci.

1972
JANUAR

15. — Slov. športni klub priredi svoj običajni zimski ples v Slov. domu na Holmes Ave. Igra Ansambel Vandrovci.

22. — "Pristavska noč" v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue.

30. — Materinski klub fare sv. Vida priredi Kartno zabavo v avditoriju. Začetek ob 3.30 popoldne.

FEBRUAR

6. — Klub slov. upokojencev za Holmes Avenue okrožje priredi večerjo in ples v Slovenskem domu na Holmes Ave. Pričetek ob 5. popoldne.

20. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi kosilo v farni dvorani.

MAREC

5. — Materinski klub fare sv. Vida pripravi Kosilo v avditoriju. S pečenimi piškami bodo postregli od 11.30 dop. do 2. popoldne.

APRIL

29. — Pevski zbor Korotan poda svoj koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 8. zvečer. Igrajo "Veseli Slovenci".

MAJ

7. — Pevski zbor Triglav obhaja 25-letnico obstoja s koncertom v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

14. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi MATERINSKO PROSLAVO v farni dvorani. Začetek ob 3. popoldne.

JUNIJ

11. — Društvo Presv. Srca Jezusovega št. 172 KSKJ praznuje 50-letnico obstoja v JDND na W. 130 St.

25. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

12. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima ob treh popoldne božičnico v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

12. — Dr. Gržinčičeva opereta. "MIKLAVŽ PRIHAJA" v treh dejanjih v popolni iz-

OKTOBER						
So	Ne	Mo	Tu	We	Th	Fr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KOLENDAR društvenih prireditev

OKTOBER

30. — Štajerski klub priredi martinovanje v avditoriju sv. Vida. Igra Ansambel Vandrovci.

31. — Praznovanje slovenske zastave in narodnega praznika ob 3. popoldne v farni dvorani pri Sv. Vidu.

NOVEMBER

6. — Klub slov. upokojencev v Newburghu priredi letni bankeket v SND na E. 80 St. Začetek ob 5. uri.

7. — Četa 250 Skavtov Amerike priredi v avditoriju Sv. Vida kosilo s pečenimi piškami, od 11. dop. do 4. popoldne.

7. — "Igralski krožek" bo gostoval pri dramskem društvu "Naša zvezda" s predstavo "Matura" v Slovenskem društvenem domu na Recher.

7. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

13. — Belokranjski klub priredi tradicionalno martinovanje v veliki dvorani Slovenskega narodnega doma na St. Clair Avenue.

21. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival v šolski dvorani.

20. in 21. — "Jesenski dnevi" pri Sv. Vidu.

21. — Jadran poda koncert ob 3.30 pop. v Slovenskem delavskem domu na 15335 Waterloo Rd.

21. — Pevski zbor Planina priredi koncert v SND na Stanley Avenue na Maple Heights. Začetek ob 4. popoldne.

24. — "Polka ples" v proslavo 10-letnice Tony Petkovškove WXEN Polka radijske oddaje v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue. Nastopi 10 orkestrrov.

28. — Dawn Choral Club SZZ priredi ob 4. popoldne koncert v SDD na Recher Avenue.

DECEMBER

5. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi MIKLAVŽEVANJE v farni dvorani. Začetek ob 3. popoldne.

12. — Društvo sv. Jožefa št. 169 KSKJ ima ob treh popoldne božičnico v Slovenskem domu na Holmes Avenue.

12. — Dr. Gržinčičeva opereta. "MIKLAVŽ PRIHAJA" v treh dejanjih v popolni iz-

vedno nepoznane sovražnike. Ah, sovražniki, katere človek pozna, niso vedno najnevarnejši."

"Da, to vem, toda jaz apeliram na vso vašo bistrumnost. Mati, vi ste tako nadarjena žena, da gotovo ničesar ne prezrete."

"Toda zakaj mi praviš vse to?"

"Ker ste na primer o priliki našega domačega plesa opazili, da grof Monte-Cristo ni hotel ničesar jesti."

Trepetaje in žare v vročici, se grofica hitro dvigne.

"Gospod Monte Cristo" vsklikne. "In v kakšni zvezi je to s tvojim vprašanjem?"

"Znano vam je, mati, da je gospod Monte Cristo skoro orientalec, in orientanci pri svojih sovražnikih nikdar ne jedo in ne pijejo, da si obdržijo popolno prostost maščevanja."

"Gospod Monte Cristo naš sovražnik, praviš, Albert?" odvrne Mercedes, postajaje belejša od svoje bele odeje. "Kdo ti je to rekel? Ah, ti si blazen, Albert; gospod Monte Cristo, ki je vedno tako flu, ki ti je rešil življenje, ki si nam ga sam predstavil. O, prosim te, sin moj,

preženi take misli, če jih imaš, in če ti morem dati kak svet, če hočeš uslišati mojo prošnjo, ti pravim, da mu ostani udan."

"Mati," odvrne mladi mož s temnim pogledom, "vi imate pač vzroke, zakaj naj prizanam temu možu."

"Jaz!" odvrne Mercedes in prav tako hitro zarudi, kakor je prej pobledela, ter postane nato še bledejša, nego je bila prej.

"Da, vsekakor," odvrne Albert, "ali ni res, vi tega moža ne smatrate za zmožnega, da bi storil komu kaj žalega?"

Mercedes vstrepeta in zvedavo pogleda svojega sina.

"Čudno govoriš," pravi Albertu, "in kakor se zdi, gojiš nenavadne predsodke. Kaj ti je vendar grof storil? Pred tremi dnevi si bil z njim v Normandiji, in ti in jaz, oba sva ga smatrala za tvojega najboljšega prijatelja."

Ironičen smehljaj zaigra na Albertovih ustnicah. Njegova mati to opazi in ugane vse z dvojnimi instinktom žene in matere, toda bila je previdna in močna ter prikrila svoj strah in svoje trepetanje.

- OGLASUJTE V / AMERIŠKI DOMOVINI /
- PRIPOROČAJTE / AMERIŠKO DOMOVINO /
- SPOROČAJTE / AMERIŠKI DOMOVINI / OSEBNE NOVICE
- DOPISUJTE V / AMERIŠKO DOMOVINO /
- SPOROČAJTE PRAVOCASNO SPREMENBO NASLOVA
- PORAVNAJTE PRAVOCASNO NAROČNINO

V BLAG SPOMIN

OBLETNIC SMRTI NASIH LJUBLJENIH STARŠEV

RUDOLF F. LUKEŽ

umrl 25. oktobra 1970.

Gospod, daruj jim mir, naj večna Luč jim sveti,

Zalujoči:

sinovi BRANISLAV z družino, RUDOLF z družino, FRANK z družino hči VLASTA KLEMENČIČ z družino ter ostalo sorodstvo.

Cleveland, Ohio, 25. oktobra 1971.

MARIJA LUKEŽ rojena Može

umrla 4. maja 1967.

ker sta bila dobrote vir, uživata raj naj sveti!

Demokratje podpirajo Carneya

Vodili ste odlično kampanjo za zmago, moje občudovanje in najboljše želje!

Edmund S. Muskie

Zvezni senator iz Maine
Kandidat za podpredsednika
ZDA — 1968

Pozivam vas, da izvolite v urad moža, ki bo velik župan in velik demokratski vodnik...
Jamesa M. Carneyja.

John J. Gilligan
Guverner države Ohio

Jaz hočem dodati svojo osebno podporo k vsem tem velikim demokratom, ki so se izjavili za Jamesa Carneyja.

Anthony J. Garofoli
predsednik mestnega sveta Clevelanda

2. novembra volite

JAMESA M. CARNEYA
demokrata — za župana

Podpirajo ga AFL-CIO
Podpira ga Cleveland Press

Carney for Mayor Committee, Sally Fridrich, Secretary, 19323 Davinwood Dr., Cleveland, O. 44135

V RIMU PO RIMSKO — Lord Snowden, mož Margaret, sestre britanske kraljice Elizabete II, na sprehodu po Rimu, glavnem mestu Italije.